

സായി എന്ന സഗൃണബേഹം - ദോക്കർ പണ്ടിരിഞ്ഞ ആരാധന - ഹാജീ സിദ്ധിവ് ഫാൽക്ക - പഞ്ചഭൂതങ്ങളിലുള്ള നിയന്ത്രണം.

സായി എന്ന സഗൃണബേഹം

ഒരുപാടിന് അമുഖം ബേഹത്തിന് രണ്ട് ഭാവങ്ങളുണ്ട്. 1. നിർദ്ഗുണം. 2. സഗൃണം. നിർദ്ഗുണം നിരാകാരവും സഗൃണം സാകാരവുമാണ്. രണ്ടും ഒരേ ബേഹത്തെ തന്നെയാണ് പ്രദിപാ ദിക്കുന്നത്. ചിലർ നിർദ്ഗുണ ബേഹവും മറ്റുചിലർ സഗൃണബേഹവും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ശൈതയിൽ പറത്തപോലെ സഗൃണോ പാസന എഴുപ്പുമാണ്. മനുഷ്യൻ സഗൃണനായിരിക്കേ സഗൃണോ പാസന സുഗമമാണ്. സഗൃണോപാസന പിന്നീട് നിർദ്ഗുണബേഹത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. അപ്രോശ സഗൃണോപാസന നടത്തുക. വിഗ്രഹം, പീഠം, അഗ്നി, വൈശിഥം, സുരൂൻ, ജലം, ബഹമൻ എന്നി ഏഴുപാധികളാണ് സഗൃണോപാസനക്കുള്ളത്. അതിലും ഉപരി സദ്ഗുരുവിനെ ഉപാസിക്കലാണ്. ഈ അവസരം സായിരുപം ഓർമ്മിക്കുക. ബാബയുടെ വാക്കിൽ വിശ്വാസവും ബാബയെ ആരാധിക്കാൻ ആഗ്രഹം ജനിക്കലും മറ്റാഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം

ହୁଲ୍ଲାତାକଳେବୀ କଣକାକୁକ. ଶଂଗାଜିଲଂ ଵଶିକରୁଛ ଜୀବ
ଜାଲାଙ୍ଗରେ ରକ୍ଷିକରୁଣ୍ୟାଲେଯାଙ୍କ ଔଷିମାରୁଦ ଜୀପିତବୁ. ଅବର ମଧ୍ୟରୁଛିବର୍କି ଆଶ୍ରାମିଙ୍କ ନିରକୁଣ୍ଣ. ଡେବାର କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପରିଷ୍ଠା ଔଷି ଏଇରେ ଆତମାବୁ ରୁପବୁମାଙ୍କ. ଆନନ୍ଦବିଜନୀ ନିଷ୍ଠିତିଭାବମାଙ୍କ ଷିର୍ତ୍ତିଯିତେ ସାଧିବାବୟାତି ଅବତରି ଛାତ୍ର. ତେତତରିଯ ଉପନିଷାଂ, ବୈହାଗି ଆନନ୍ଦମାତ୍ର ବିଵରି କରୁଣ୍ଣ. ହୁଏ ପୁନ୍ତକତିତିରେ ବାଯିକରୁଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଭକ୍ତମାର୍ଦ ସାଧିଯିତିକୁରେ ନେରିଟ୍ଟୁ କଣକ୍ତୁ. ବ୍ୟାବକଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆନନ୍ଦ ମୋନ୍ଗୁମିଲ୍ଲାତିରୁଣ୍ଣ. ଏଣ୍ଣୁ ଉପରୋଧିକରୁଣ ଚାକରୁକଷ୍ଣଙ୍କ ଭକ୍ତମାର୍ଦ ରୁ କିଟକର୍ଯ୍ୟାକାରୀ. ଚାରିତ୍ୟିରିକାରୀ ରୁ କୁଷ୍ଯଙ୍ଗୁ ବେଚ୍ଛୁକୋଟୁଥୁ. ବ୍ୟାବ ଭକ୍ତମାରୁଦ ମନେନିଷିତିଯିରିଥେ ଅବର ଯମେଷ୍ଟଙ୍କ ପୁଜିକାନନ୍ଦିବତିଚ୍ଛୁ. ଚିଲର ଚାମରଂ ବୀଶି, ଚିଲର ବାତ୍ୟଶୋଲାଷଂ ମୁଖକି, ଚିଲର ଅର୍ଦ୍ଧପ୍ରକାଶ କାଳେକ ଶୁକିଚ୍ଛୁ, ଚିଲର ଚାନନ୍ଦବୁ ସେନ୍ଦ୍ରୀଂ ପୁଶିକେକାଟୁଥୁ. ଚିଲର ତାଂବ୍ୟଲଂ ନିରକି, ଚିଲର ବେନେବ୍ୟଂ ନିରକି. ଷିର୍ତ୍ତିଯିଲାଗେ କିଲ୍ପି ବ୍ୟାବ ସର୍ବପ୍ରାପିତାଯିରୁଣ୍ଣ. ହୁତ ନିତ୍ୟଂ ଭକ୍ତମାର୍ଦଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭବମାତ୍ରିରୁଣ୍ଣ. ନାହିଁ ଆ ସଂଗ୍ରହିବିଗେ ଭକ୍ତିଯୋଦ ନମ ସକରିକରୁକ.

ഡോക്ടർ പണ്ഡിറ്റിന്റെ ആരാധന

താത്ത്യാസാഹേണ്ട് നൃത്തകാരിന്റെ സന്ദേഹത്തിൽ ഒരു യോക്കർ പണ്ണഡിഗ്ര് ബാബാദൻശന്തതിന് ഔദികത്തെ ശിർദ്ദിയിൽ വന്നു. ബാബയെ വന്നിച്ചു. മസ്ജിദിൽ കൂറിച്ചിരുന്നു. അയാൾ ഭാദാഭട്ട് കേരളകാരിന്റെ അടുക്കത്തെ ചെന്നപ്പോൾ വേണ്ടപോലെ സ്വീകരിച്ചു. പിന്നീട് ഭാദാഭട്ട് പുജക്ക് പോയപ്പോൾ യോക്കർ പണ്ണഡിഗ്ര് കൂടുടപോയി. ഭാദാഭട്ട് ബാബയെ ആരാധിച്ചു. അന്നു വരെ ഒരാളും ബാബയുടെ നെറ്റിയിൽ ചടങ്ങം പൂശാൻ യെരു

പ്രൂട്ടിക്കില്ല. മഹൽസാപതി മാത്രം കഴുത്തിൽ ചന്ദനം പുശ്രമായി രൂപീകരിക്കുന്നു. ഡോക്ടർ പണ്ഡിത് ഭാദ്യാല്കിരീൻ പുജാസാമഗ്രികളിൽ നിന്ന് ചന്ദനം വാരിയെടുത്ത് ബാബുയുടെ നെറ്റിയിൽ ത്രിപുണികം വരച്ചു. അതിരയകരമാംവണ്ണം, ബാബു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അന്നു വൈകുന്നേരം ഭാദ്യാല്ക്, ബാബുയോടിപ്രകാരം ചോദിച്ചു. ചന്ദനം നെറ്റിയിൽ പുശാനനുവദിക്കാത്ത ബാബു ഡോക്ടർ പണ്ഡിതിനെ എങ്ങിനെ അതിനുവദിച്ചു ബാബു പറഞ്ഞു. എന്നെന്ന അധാരാളുടെ ഗുരു, ഭോപേശ്വരിലെ രഘുനാഥ് മഹരാജയാ (കാക്കാപുരാണിക്ക്) യിട്ടാണ് കണ്ടത്. അങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെറ്റിയിൽ പുശ്രാപോലെ എൻ്റെ നെറ്റിയിൽ ചന്ദനം പുശിയതാണ്. അങ്ങിനെ ഗുരുവിന് ചെയ്തപോലെ എൻ്റെ നെറ്റിയിൽ ത്രിപുണികം വരച്ചതാണ്.

ബാബു ഭക്തമാരെ യമേഷ്ഠം ആരാധിക്കാനുവദിച്ചിരുന്നുകിലും ചിലപ്പോൾ പ്രത്യേകതരത്തിൽ പെരുമാറുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ കോപിഷ്ഠനായി പുജാസാമഗ്രികൾ വലിച്ചുറിയും. അപ്പോൾ ആർക്കും അടുക്കാൻ കഴിയില്ല. ഇടയ്ക്ക് ഭക്തമാരെ ചീത പറയും. ഇടയ്ക്ക് വളരെ സ്വഭവനായി കാണും. കോപത്താൽ കണ്ണുചുവപ്പിച്ച് നിൽക്കുമെങ്കിലും ഉള്ളുകൊണ്ട് മാതൃനിർവ്വിശ്വഷമായ സ്വന്നഹമായിരിക്കും. ഉടനെ ഭക്തമാരെ വിളിച്ച് തനിക്ക് കോപം വന്നത് താന്നിന്തില്ലെന്ന് പറയും. അമ്മക്കുളെ ചവുട്ടിയാലും, സമുദ്രം പുഴയെ വിലക്കിയാലും താൻ ഭക്തമാരെ അകറ്റില്ലെന്നും പറയും. ബാബു എന്നും ഭക്തമാരുടെ സ്വന്നഹമാണ് ആർജ്ജിച്ച്.

ഹാജി സിദ്ധിവ് ഹാത്തേക്കെ

ബാബു എപ്പോഴാണ് ഒരു ഭക്തനെ അംഗീകരിക്കുക എന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല. ബാബുയുടെ ഇഷ്ടമാൻ. സിദ്ധിവിരു കമ

உடாக்களைமான் கல்யாணிற் நின் ஸிவில்ப் ஹால்கை ஏனோ
ராஸ் ஹஜ்ஜு கற்மம் கடிதெங் வருபோஶ் ஷிருதியிற் வந்து.
அயாஸ் ஒரு சாவடியிற் தாமஸிட்சு மஸ்ஜிதிற் வந் துரிந்மு
ருதிருந்து. ஓவதுமாஸதேநாலும் ஸாவு அயாதை அவசனிட்சு
மஸ்ஜிதிற் கயான் அநுவதிடில்ல. ஹால்கை வழிர து:வித
நாயி, ஏந்து செய்யுமென்றியாதெயாயி. ஆரோ அயாஜோக்
நிராஶநாவேஷந்தனும் மாயவராவு தேஶ்பான்ஸை முவாந்தரம்
(ஶாம) ஸாவுயை ஸமீபிக்காமென்று பரிணது. ரிவனெ நாி
முவாந்தரம் ஸமீபிக்காவுநபோலெ ஸாவுயையும் ஶாம முவா
ந்தரம் ஸமீபிக்காமென்வர் பரிணதுகொடுத்து. ஹால்கை அத
நூஸிட்சு ஶாமயோக் ஹடபெடான் அபேக்ஷிட்சு. ஶாம ஸம்திட்சு
ஸுகரும் கிடியபூஶ் ஸாவுயோடிப்ரகாரம் அயாஜைப்பட்டி பர
ண்டு. ஸாவு! ஏந்தான் அ வயநூர் ஹாஜியை மஸ்ஜிதிற்
வரான் ஸம்திக்காத்தத், பலரும் அவிடுத்த கங்கூபோவு
நிலே? எனயாதை அநுமானிட்சுகுடை? ஸாவு பரிணது. ஶாம!
நீ ஹதொகை மநாலிலாக்கான் வழிர செருப்புமான். அஜோ
ஏனெ அநுவதிக்கூநில்ல. தொனென்று செய்து. அஜோவிள்ளீ
ஸம்தமில்லாதெ ஆர்க்கி மஸ்ஜிதிற் கயாநாவும்? அயாஜோக்
போடிக்க அயாஸ் வார்விகிளாரிவீட் அடுக்கலுபுத்த ஹடுஞ்சிய
வாடியிற் வருமோ ஏன் ஶாமபோயி வராமென மருபடியும்
கொள்க் மடங்கியத்தி. வீங்கும் ஸாவு பரிணது. அயாஜோக்
ஏனிக்க நாலு சயுக்கைதை நால்பதிகாயிரம் உருபுகிக
தருமோ ஏன் போடிக்கு. ஶாம போயி மடங்கிவனு பரிணது
40 லக்ஷம் தருபானும் தழுவாளைன்ற. ஸாவு ஶாமயோக் வீங்கும்
பரிணது. நாம் ஒரு ஆட்கின மஸ்ஜிதிற் வெஷ் அரக்கான்
போகுந்து அயாஜோக் போடிக்கு, அயாஸ்க்க ஹாச்சியோ, கர
கோ, மளியோ ஏந்தான் ஹஷ்டமென். ஶாம மடங்கிவன் பர

எனகு, ஹாஜிகள் வாவையூடெ பாடுததிதில் நின் ஏற்கெநக்கிலும் லேசோ கிடியால் மதி. ஏன். ஹத் கேஸ்கேஸெ தாமஸங் ஸாவை அவேசனெரிதாயி பாடுணைதெல்லாங் தகி நீக்கி ஹாஜியூடெ அடுத்துசென் அயாலே பிடிசெழுநேஞ்சிச் பரித்து. நீ ஏற்கொள் வலிய அத்தும் வலிய ஹாஜியூம் யோஶுநாமா ளொன் அபக்கிசுத்? வூரானித் ஹதாளோ பரித்தத்? நீ மெக்கைதித் போய்தித் வலிய அத்துளொன் விசாரிக்கையா ளெல்ல? நீ ஏற்கொன அரியில். ஏற்கொனை சீதை பரித்து. ஹாஜி அந்தங்விடு போயி, ஸாவை மங்ஜிதித் மடணி வங்கு குரிச்சு மாண வாணி ஹாஜிக்க் அயத்துக்கொடுத்து. ஸாவை விளைங் ஹாஜியூடெ அடுக்கலேக்க் சென் ஸுநத போகர்தித் தின் 55 க. ஏடுத்த ஹாஜியூடெ கையூதித் கொடுத்து. அதித்திபிளொன ஸாவைக்க் ஹாஜியை ஹஷ்டமாயி ஸாவை கேச் ளெத்தின் விழிச்சு. பிளொன ஹாஜி ஹஷ்டப்ரகாரம் ம்ஸஜிதித் வரான் துடணி. ஹக்க் அயாசிக்க் ஸாவை பளம் கொடுக்கும். அணைன ஹாஜி ஸாவையூடெ தர்வொரிலை ஏரங்மாயித்திர்க்கு.

ஸாவைக்க் பணுதெண்ணிலுமுத்து நியந்தென்

ஸாவைக்க் பணுதெண்ணிலுமுத்து நியந்தெனத்தின் ரண்டு தாஹரளைக்க பரித்த ஹது அஹுயாயம் அவசானிப்பிக்காங். 1) ஏது வெகுநேரை ஷிர்தியித் வனிச்சு கொடுக்கார்த்தாயி, அகாசம் கார்மேலாங்கொள்க் ஹருத்தென்று. யெக்ரமாய கார்தும் ஹக்கியூம் மினல்லும் ரேலார மஷயூமுளையி. குரிச்சு ஸமயங்கொள்க் காவிரெ முஷுவன் ஜலப்ரதயமாயி. ஏல்லா ஜீவஜாலன்னும் மங்கு சூரும் யென் மங்ஜிதித் அதெங்பொபிச்சு. ஷிர்தியித் பலாலே வமாரும் அவரெ ஸஹாயிச்சில். அவரெல்லாவரும் ஸாவையோக் கொடுக்கார்தும் மஷயூம் ஶமிப்பிக்கான் ப்ரார்த்திச்சு. ஸாவை மங்ஜி

அன்பு பூர்த்துவம் கொடுக்காரினோக் ஹடிவெடுங்போலே கத்திபி ஆ. நிர்த்த, நிர்த்த நிர்ணய கோபம் அடை நிமிஷமேற்கொள்க் கொடுக்காரும் மறயும் நிலச்சு. பிழை ஆகாசத்திலுடிச்சு. ஜனங்கள் ஸமூஹ்டராயி 2) மரோவவஸரத்தில் உழுக்க யுனி அலைக்கத்தாக் தூட்டு. ஜால மேல்பூரவரை ஏற்றி. மஸ்ஜிதி லுத்தவர்க்க ஏற்றுவேளமென்றியாதெயாயி. அவர் ஸுவையோக் பரியானோ, வெத்தும் ஒளிக்கொனோ ஏற்கெகிலும் செழுஙோ யெறுப்புடில். ஸுவை உடனை ஸஂஶதி அளின்று. ஸுவை வடி (ஸத்க) ஏடுத்த தூளிக்கொடி பரித்து. தாஷோக் - ஶாநம் ஏன். ஓரோ தக் வடிகொள்கிக்குபோல் தீநாலும் தாள்தான் நிமிஷங்களைக்கொள்க்கியதையும் சாயாறன மடிலாயி. ஹதான் ஸாயி ஏன் அவதாரம். ஆர் ஸாஷ்டாங்கம் நமஸ்கரிச்சு ஆத்மாபூஷணம் செழுங்குவோ அவரை ஸுவை அங்காஷமிக்கும். ஹ அஹ்யாயத்திலே கமக்கு யாதொரால் விஶாஸதோடும் கெதியோடும் திவஸங்தோரும் வாயிக்குங்குவோ, அவர் எல்லா ஆபத்தில்நினும் கூக்குப்படும். அதுமாற்றமல்ல ஸாயி பேமா தெஜின்த் தெவஸாக்ஷால்க்காரம் அங்குவிக்கும். எல்லா ஆக்ர ஹண்ணும் நிரவேரும். பின்கீர் ஆக்ரஹண்ணுலில்லாதாயி பரமாத்மா வித்த லதிக்குக்குதூம் செழும்.

ஸ்ரீ ஸாயியை நமிக்குவிள் - லோகஶாந்தி ஹவிக்கெடு!